

№19

(185)

вересень
2011 р.

ФРАНКІВЕЦЬ

ЧАСОПИС

часопис Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

Учителем школа стоїть
Іван Франко

З Днем працівника освіти!

**ШАНОВНІ ПРАЦІВНИКИ, ВИКЛАДАЧІ, СТУДЕНТИ
ДРОГОБИЦЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА!**

Від імені ректорату та від себе особисто вітаю Вас з професійним святом – Днем працівника освіти.

У наш непростий час працівники освіти повинні бути відповідальними за навчання і виховання молодого покоління українців – майбутнього нашої держави.

Сподіваємося, що у 2012 році ми зможемо поповнити студентські ряди кращими випускниками загальноосвіт-

ніх шкіл і їх буде більше, ніж цього року.

У день професійного свята зичу Вам і Вашим родинам довгих літ, щасливої долі, радісного настрою, любові, злагоди, миру й міцного здоров'я.

Успіхів Вам, добра і достатку, віри в перемогу добра!

*Валерій Скотний,
ректор, професор,
доктор філософських наук*

**Шановні викладачі і студенти!
Досвідчені, юні педагоги!**

Прийміть щирі, сповнені поваги і шани, вітання з нагоди Дня працівника освіти.

Бажаю Вам відчуття неповторності і повноти життя, здоров'я, невичерпних творчих сил, натхнення, щастя, миру і душевної злагоди, відчуття своєї людської і професійної значущості.

Щиро бажаю Вам, щоб Ваші учні приносили тільки радість, щоб раділо Ваше серце за їхні успіхи і щоб Ви відчували: життя, віддане своїм вихованцям, прекрасне!

Нехай духовність, закладена Вами у душі дітей, проросте паростками правди і мудрості на славу кожної родини і України.

*Василь Бойчук,
директор Інституту фізики та математики,
голова конференції трудового колективу*

Шановні бібліотекарі!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди Всеукраїнського дня бібліотек.

Сьогодні ми віддаємо шану Вам – подвижникам бібліотечної справи, людям, які присвятили своє життя служінню книзі, знанням. Ваша професія надзвичайно важлива для нашого суспільства і саме Ваша відповідальна справа відкриває нам шлях до книги – джерела споконвічної мудрості та знань!

Сердечно вітаю Вас із святом, бажаю нових творчих досягнень, міцного здоров'я, завжди бути бадьорими та усміхненими, особистого щастя Вам і Вашим родинам!

*Мирон Баб'як,
декан факультету економічної освіти та управління,
голова бібліотечної ради*

В номері:

З посвятою!

ст.2

ст.3

**Співак,
педагог,
організатор,
керівник**

**Берегиня
великої науки
Педагогіка**

ст.4

**Інтерв'ю
з Петром Сушком**

ст.6

Студентське літо

ст.8

НАУКОВА СТАТТЯ ЯК СКЛАДОВА ДИСЕРТАЦІЙНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Написання наукових статей – необхідний етап підготовки до захисту дисертації. Тема досліджується сама собою, якщо людина сумлінно ставиться до роботи, почавши вивчати той матеріал, що пов'язаний зі сферою її наукового інтересу. Якщо виникає зацікавлення якимось питанням і здається, що його можна викласти у статті, то необхідно уважно погортати літературу з тієї сфери, щоб знати, які аспекти уже розглянуто, щоб не згадати марно час. Лише після цього можна обрати **із власного доробку** певний матеріал для викладу у статті. Не навпаки!

Латинський вираз **“Dura lex, sed lex”** перекладається так: “Закон суворий, але він – закон”, тобто хоч як ти не задоволений законом, виконувати його мусиш, бо тут не йдеться про добровільний вибір: хочу – виконую, не хочу – не буду. Постанова Президії ВАК (Вищої атестаційної комісії) від 15 січня 2003 р “Про підвищення вимог до фахових видань, внесених до переліків ВАК України” у пункті третьому зафіксувала:

3. Редакційним колегіям організувати належне рецензування та ретельний відбір статей до друку. Зобов'язати їх приймати до друку у виданнях, що виходитимуть у 2003 році та у подальші роки, лише наукові статті, які мають такі необхідні елементи: постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями; аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор, виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття; формулювання цілей статті (постановка завдання); виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів; висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку.

Написано чітко і конкретно. Але часто автори вважають, що все то не потрібне і прагнуть обійти ці вимоги. Хоч якою новаторською вважає свою роботу автор, це новаторство треба **показати в публікації**, а не голосливо заявляти про нього. А для

цього треба викласти, що **вже сказано** іншими в цій галузі (отут і буде **аналіз останніх досліджень і публікацій**, якого вимагає ВАК). Згадавши, які частини загальної проблеми не були розглянуті раніше (не всі, лише ті, що стосуються обраного автором аспекту), логічно вказати, що **саме їх** пропонує автор викласти у статті. Буде зрозуміло, **чому цю статтю треба друкувати**: вона розкриває якийсь пункт загального поля наукового пошуку. Опубліковані статті стають основою дисертаційного тексту, бо саме вони фіксували досягнення автора у тому пошуку, ставали засобом перевірки науковим співтовариством компетентності тих публікацій, адже на захист треба винести перевірені результати. Це не означає, що всі висновки автора мають бути суголосні з усталеною традицією, вони можуть принципово відрізнитися від неї, саме **їх треба захистити**. Тому вони повинні бути науково обґрунтовані та аргументовані. Правильна дослідницька метода – іти від відомого до нового, щойно відкритого, і перевіряти слушність міркувань та суджень.

Від докторанта можна почути нарікання – як же написати 20 статей із тим аналізом! Чи не достатньо вказати сферу, в якій працювали попередні дослідники, не деталізуючи їхній доробок? Ні, не достатньо, важливо вказати і те, **що** вони писали. Скажімо, про націоналізм писали Володимир Ленін і Дмитро Донцов. **Але писали різне!** Слідом за К.Марксом Ленін зорієнтований на клас як рушій прогресу, отже – на інтернаціоналізм. Заклик “Пролетарі усіх країн, єднайтеся!” був для марксистів-ленінців святою заповіддю, яка нехтувала національну приналежність людей. А для Донцова **не було іншої опори** суспільного розвитку, **окрім нації**. Отже, важливо не лише **про що** пишуть, але **і що** пишуть. І коли сучасний автор ретельно обробляє ниву свого пошуку, він добре знає всі ті джерела, які треба навести при аналізі інших публікацій.

В. Скотний,
ректор ДДПУ імені Івана Франка,
Т. Біленко,
головний редактор наукових збірників
ДДПУ імені Івана Франка

З посвятою!

Виступ міського голови Дрогобича
Олексія Радзівєвського

Ви, звичайно ж, помітили, як помолодів наш Дрогобич, скільки життєрадісних, веселих молодих людей з'явилося на його вулицях. А означати це може тільки одне: у Франків університет прийшло нове поповнення.

31 серпня – беннежний день, бо кожний – викладач чи студент – переступає поріг університету цього дня з особливим настроєм, у якому – і радість, і тривога, і очікування здійснення сподівань, найзаповітніших мрій.

І гомонить сквер біля головного корпусу, наповнений новою силою, професійним майбутнім держави. Уже традиційно на сцену на чолі з ректором університету виходять проректори та декани факультетів у поважних мантіях, директор Дрогобицького педагогічного ліцею Ольга Василівна Заяць, а також гості свята. Спершу делегація першокурсників вирушила покласти квіти до пам'ятників Івану Франкові, Тарасу Шевченкові, Степану Бандері, Юрію Дрогобичу до пам'ятної дошки багаторічному ректорові нашого університету Василеві Надім'янову.

Напутні слова першокурсникам виголосив ректор Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І.Франка, доктор філософських наук, академік Академії наук вищої школи України, професор Валерій Скотний. Він благословив у науковий світ студентів-першокурсників, побажав їм хороших доріг, якнайменше перешкод, любити, поважати, розвивати традиції нашого університету. Від імені міської влади студентів і викладачів вітав

міський голова Дрогобича Олексій Радзівєвський. Красиве молоде поповнення юнаків і дівчат прийшов привітати Михайло Сендак, голова Дрогобицької райдержадміністрації. Вітальне слово виголосив доктор історичних наук, завідувач кафедри Всесвітньої історії, професор, Олег Михайлович Петречко та Іван Херович, голова Ради студентського самоврядування університету. Отець Олег Кекош, капелан університету, Голова Єпархіальної Комісії у справах молоді благословив та окропив усіх присутніх свяченою водою, побажавши при цьому Божої ласки на шляху до здобуття вищої освіти.

Кодекс честі студента Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І.Франка зачитав студент першого курсу факультету фізичного виховання, Андрій Ішвіва.

Незабутні хвилини естетичної насолоди та духовне піднесення подарував спів у виконанні першокурсниці Грини Вадюн та її батька. Чудовий настрої першокурсникам та їхнім батькам подарували виступи наших студентів від кожного факультету. Після посвяти декани зустрілися із першокурсниками та їхніми батьками.

Ось і прийняв Франків університет нове поповнення. Щасливі, радісні обличчя винуватців торжества. Вони – студенти! І попереду – цікаве, захоплююче студентське життя. Як на вишиваному рушникові будуть у ньому червоні і чорні кольори. Побажаймо ж їм, щоб червоних було більше.

Л. Равриш

викладачів Б.Сидора та Ж.Ясеницької намалювали 15 картин. Роботи написані з любов'ю до нашої землі, передають неповторний колорит і багатство її природи, вони значно оживили інтер'єр кімнат, вдихнули свіжий струм в їх оформлення. Відчувається, що автори вписали в ці полотна – часточку своєї душі. За це їм велика подяка: студентам-випускникам 2011 року Дарині Терлецькій, Марті Лесів,

Ірині Ананевич, Наталії Шлярп та студентам групи ПОО – 42, Володимиру Манику, Ользі Ісуповій, Марії Горуцькій, Олені Дзерін, Наталії Матківській, Наталії Гіцак та Тетяні Сідик.

За розуміння і підтримку особлива подяка декану факультету **Івану Михайловичу Кутняку.**

У. Бойчук, головний лікар санаторію-профілакторію ДДПУ ім. І.Франка

СПІВАК, ПЕДАГОГ, ОРГАНІЗАТОР, КЕРІВНИК

(з нагоди 70-річчя заслуженого працівника освіти України, завідувача кафедри народних музичних інструментів та вокалу, професора Корнелія Сятецького)

Серед імен, які увійшли до золотого фонду музично-педагогічного факультету ДДПУ ім. І.Франка – **Корнелій Сятецький** – вихованець і співтворець цього факультету.

Довідка: **Сятецький Корнелій Кіндратович** (23.09.1941, с. Сидорів Гусятинського р-ну Тернопільської обл.) – оперний та концертно-камерний співак (лірико-драматичний тенор), педагог. **Лауреат всеукраїнського конкурсу солістів-вокалістів (1985). Заслужений працівник освіти України (1991). Відмінник освіти України. Нагороджений почесними грамотами МОН України.**

Закінчив музичний відділ Чортківського педагогічного училища (1961), музично-педагогічний факультет Дрогобицького державного педагогічного інституту ім.І.Франка (1969), Львівського державного консерваторію ім. М.Лисенка (1987) з кваліфікацією «оперно-концертний співак, викладач». Вдосконалював вокальну майстерність у засновника академічної вокально-педагогічної школи Дрогобицьчини М.Копніна (1965 – 1980).

Вже в студентські роки К.Сятецький – учасник усіх концертів у навчальних закладах, в Дрогобичі. Згодом його сценічна практика розширюється сягаючи обласного центру, Львівського телебачення, згодом К.Сятецький стає солістом Львівського академічного театру опери та балету (1987 – 1991). Зростання вокальної майстерності, зрілість музичного мислення дозволяють йому опанувати й блискуче виконувати складні партії тенора як у операх, так і у масштабних творах – ораторіях, кантатах, вокально-симфонічних поемах. У численних концертах він інтерпретує оперні арії, романси, авторські та народні пісні.

Високий професіоналізм К.Сятецького дозволяє йому співпрацювати з творчими колективами розмаїтих жанрових амплуа: це і академічні й народні, вокально-хорові й інструментальні «концертні одиниці». У їх складі дрогобицький співак (якого колеги жартівливо, але з глибокою повагою іменують «дрогобицьким Поваротті») об'їздив пів світу. Так він гастролював: з капелю «Трембіта» (неодноразово у Польщі), із заслуженим ансамблем танцю «Юність» (у Греції, 1992 та Канаді, 1999), з «Прикарпатським дуєтом баяністів» (у Канаді, 1997), з чоловічою хороваю капелю «Гомін» (у Великобританії та Франції, 1995, Німеччині, 2002), у складі Львівської опери (в Іспанії, 1994, 1995, 1996, 1997), з народним інструментальним ансамблем ДДПУ ім. І.Франка «Намісто» (у Польщі, 2006, 2007), з чоловічим камерним хором «Боян Дрогобицький» (у Польщі, Чехії, Угорщині, Греції, Голландії, Північній Ірландії, Австрії, Франції). Крім того, як соліст, він брав участь в урочистостях з нагоди 400-річчя Берестейської унії (Ватикан, 1996), представляв Україну на Фольклорамі-97 (Вінніпег, Канада).

К.Сятецький – активний учасник міжнародних музичних фестивалів «Віртуози», авторських концертів І.Соневицького, В.Балея (США), М.Кузана (Франція), постановок «Реквієма» Дж.Верді (з Санкт-Петербурзькою капелю ім. М.Глінки, кер.

проф. Вл.Чернушенко), «Реквієму», «Коронаційної меси» В.А.Моцарта, «Месії» Г.Ф.Генделя, «Літанії» С.Моноюшка (з капелю «Трембіта»); а також він – соліст симфонічного оркестру Львівської обласної філармонії, капели хлопчиків та юнаків «Лударик», українсько-польського міжнародного проекту постановки ораторії «Шлюб Яна Казимира» М.Солтиса (Львів, Ченстохова, Буско-Здруй, Варшава, Краків, 2007, 2008, 2009), Всеукраїнських мистецьких проєктів-акцій «Юр-нобиль – молодь буде пам'ятати» (Київ, 2006, 2007), «Микола Колесса – син століття» (Київ, 2007),

«Українська музика в контексті європейської культури» (Київ, 2008), «М.Вербицький» (Київ, 2011).

Визначним досягненням співака К.Сятецького є перше виконання і запис у фонд Українського радіо вокально-симфонічної поеми Ст.Людкевича на сл. І.Франка «Монолог Мойсея» (Львів, 1985). Недаремно тенор К.Сятецький має низку схвальних відгуків-рецензій у пресі, він визнаний професійною критикою як один з кращих виконавців України у кантатно-ораторіальному жанрі.

Концертно-виконавська діяльність – це лише одна з гілок творчості Корнелія Сятецького. Відразу ж після закінчення музично-педагогічного факультету він заглиблюється й у педагогічну сферу (викладач постановки голосу, диригування, керівник хор класів – з 1969, доцент – 1989, професор – 2004 ДДПУ ім. І.Франка та ЛНМА ім. М.Лисенка – з 2006), формується як керівник і організатор (декан музично-педагогічного факультету, 1975 – 1987). Його високий професіоналізм, глибоке розуміння специфіки музично-педагогічного факультету у структурі педагогічного вузу та людських душ дозволяють керувати кафедрою народних музичних інструментів та вокалу (з 2001), яка забезпечує інструментальну та вокальну підготовку майбутніх музикантів-педагогів. Поміж його учнів сотні вчителів загальноосвітньої школи, працівники закладів культури й мистецтв, в тому числі й ті вихованці, які сьогодні презентують Україну в світі: народні артисти І.Попович та М.Шалайкевич, соліст хору Віденської опери О.Савран, соліст Львівської опери магістр Ю.Трицецький, артисти оперного хору Б.Полюга, Х.Жук, доценти ДДПУ ім. І.Франка, заслужений працівник культури України П.Гушоватий, М.Лев, солістка державної хорової капели «Трембіта» Я.Крилошанська, заслужений працівник культури України, директор Городоцької ДМШ В.Турчин, соліст Заслуженого Прикарпатського ансамблю пісні і танцю «Верховина» магістр Р.Герилів та ін.

Як науковець, вивчаючи формування академічної вокально-педагогічної вокальної школи на Дрогобицьчині, К.Сятецький став засновником та організатором курсу молодих вокалістів ім. М.Копніна (Дрогобич, 2003, 2005, 2009), метою якого є пошук молодих талантів, розвиток української вокально-педагогічної школи.

На рідному факультеті К.Сятецький – не тільки педагог і організатор, він, що є найважливіше для професіоналів, – музикант найвищої проби (і звідси його авторитет), і тому він постійний соліст народної сту-

Продовження на стор. 4

Подяка

На початку цього року зародилась ідея – естетичного покращення житлових кімнат і лікувальних кабінетів санаторію-профілакторію. Для її реалізації запросили студентів педагогічного факультету, які під керівництвом

Закінчення. Поч. на стор. 3

дентської хорової капели «Гаудеамус» (худ. кер. та дир., проф. С.Дацюк) та ін. «академічно-сценічного одиниць». З цим творчим колективом, лауреатом численних Всеукраїнських та міжнародних конкурсів, К.Сятецький є виконавцем відповідних сольних партій у кантаті «Хустина» Л.Ревуцького, знаменитій «Молитві» із опери С.Лулака-Артемовського «Запорожець за Дунаєм», кантаті «Лічу в неволі» Д.Січинського та численних мініатюр.

Мудрий керівник, К.Сятецький усіяло підтримує й бере участь у починаннях колег – членів кафедри. Так, саме на очолюваний ним кафедрі 2005 року був заснований доцентами А.Душним та Б.Пицом науково-мистецький проект «Львівська школа баянно-акордеонного мистецтва», у рамках якого проведено 10 музично-виконавських конкурсів та 12 науково-практичних конференцій Всеукраїнського та міжнародного масштабу. Щороку поширюється не тільки коло прихильників проекту в Україні, але й щораз більше позитивних відгуків на його приходять від видатних фахівців з багатьох країн світу – Росії, Білорусі, Башкортостану, Литви, Словакії та ін. Проект здобуває все більшу зацікавленість в СНД та Європі – його інформаційні сторінки в Інтернеті мають найбільше відвідувачів.

2011 рік – це ювілейний рік для кафедри професора Корнелія Сятецького і, з нагоди її 10-річчя, була організована урочиста академія-концерт (2.05.2011), де кафедра продемонструвала свої здобутки й можливості. Крім виставки наукової продукції та презентації науково-історичного довідника про кафедру народних інструментів та вокалу, був даний гала-концерт, де, серед своїх колег, з великим успіхом співав і К.Сятецький у супроводі оркестру народних інструментів Донецької музичної академії ім. С.Прокоф'єва (кер. доц. А.Нижник) та декількох наших творчих колективів. Цей концерт в черговий раз засвідчив таланти К.Сятецького як співака, організатора і керівника. І захоплені відгуки академіка з Росії М.Імханіцького (Російська академія музики ім.Гнесіних), професорів В.Голубничого (Академія музики ім. М.Лінки у Нижньому Новгороді) та Л.Варавіної (академія музики ім. С.Рахманінова у Ростові), академіка М.Давидова та професора П.Фенюка (Київ, Національна музична академія ім. П.Чайковського), академіка А.Сташевського (Інститут мистецтв Луганського національного педагогічного університету ім. Т.Шевченка), професора, декана факультету мистецтв Сумського педагогічного університету ім. А.Макаренка Є.Іванова та багатьох інших гостей стали справжньою апробацією діяльності К.Сятецького і керуваної ним кафедри.

К.Сятецького, як творчу особистість і відомого співака, усе життя супроводжують овації, квіти, хвалебні статті. Однак, усі хто зустрічається з цим спокійним, врівноваженим чоловіком у навчальних корпусах та аудиторіях ніколи не помітять у нього зверхності, неввічливості чи нетактовності до колег чи студентів. Надзвичайно вимогливий до самого себе, по-справжньому чутливий до проблем навколишніх, професор К.Сятецький захоплює відданістю своєю покликанню, своїй справі, надзвичайною працьовитістю і самодисципліною. Власним прикладом він веде за собою великий і різнобарвний колектив кафедри.

Тож напередодні 70-річного ювілею – з роси і води Вам Маестро Сятецький! Нехай ще довгі літа Ваш талант служить Україні і справі виховання молодого покоління!

Б. Пиц
за дорученням колективу факультету

БЕРЕГІНЯ ВЕЛИКОЇ НАУКИ ПЕДАГОГІКА

Симпатична Жінка, любляча Мати, вірна Дружина, Педагог з великої літери, відомий Науковець, цікава Людина – ці епітети про доктора педагогічних наук, професора, завідувача кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І.Франка, керівника наукової школи «Історія, теорія та практика української освіти і виховання» Марію Миронівну Чепіль. Якщо з самого ранку по дорозі до головного корпусу нашого університету ви зустрінете невисокого зросту усміхнену чорняву пані, яка відповідає на привітання студентів, колег, перехожих і поспішає на роботу, то не сумнівайтесь – це наша Марія Миронівна. Її енергія, працьовитість, невтомність, організованість, діловитість підкуповують тих, кому пощастило у педагогічній діяльності з нею співпрацювати.

Марія Миронівна Чепіль (Грушовська) народилася 23 жовтня 1961 року в селі Гірське Миколаївського району Львівської області. З 1968 до 1976 р. навчалася в Гірській середній школі Миколаївського р-ну Львівської обл. Мати Ганна Федорівна Грушовська (Горуцька) і батько Мирон Петрович Грушовський – вихідці з українського села. Виховували в родині за добрими українськими звичаями: шанувати Боже Слово, добросовісно працювати, любити українську пісню, національні традиції. Батьки стали першими щирими вчителями, які заснували неформальний університет духовності, життєвої мудрості, батьківської відданості, невечерньої любові, уміння самотійно приймати рішення та нести за них відповідальність.

Її науково-педагогічна діяльність розпочалася на кафедрі педагогіки Дрогобицького державного педагогічного університету, де вона працює з 1992 р. викладачем, доцентом, професором і завідувачем кафедри педагогіки.

Це були роки побудови в українській державі підвалин національної філософії освіти, стратегії розвитку педагогічної думки, осмислювалася важливість дослідження проблем історії вітчизняної педагогіки, теорії і методики виховання з позицій нового педагогічного мислення, на основі інтеграції мудрості народної педагогіки, здобутків прогресивної педагогічної думки, найновіших досягнень виховної практики і власного досвіду роботи з учнівською молоддю.

З 1 листопада 1998 до 31 жовтня 2001 рр. продовжила наукове зростання: навчалася у цільовій докторантурі Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника за спеціальністю 13.00.01 – загальна педагогіка та історія педагогіки. Дисертаційне дослідження на тему «Теорія і практика формування національної свідомості дітей та молоді Галичини (1848 – 1939 рр.)» було виконано відповідно до тематичного плану наукових досліджень університету і стало складовою глобальної дослідницької проблеми – «Історія освіти і виховання в Галичині». Науковий консультант – нині покійний доктор пе-

дагогічних наук, професор, член-кореспондент АПН України, завідувач кафедри історії педагогіки Богдан Михайлович Ступарик – сподвижник ідеї відродження кращих традицій української педагогічної думки.

Дисертаційне дослідження завершила достроково та успішно публічним захистом на засіданні спеціалізованої вченої ради Харківського державного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди 31 січня 2002 р. За темою дисертаційного дослідження підготовлено 48 публікацій, у тому числі монографія «Теорія і практика формування національної свідомості дітей та молоді Галичини (друга половина XIX – перша третина XX ст.)». Офіційними опонентами виступили доктор педагогічних наук, професор, дійсний член АПН України Микола Борисович Євтух, доктор педагогічних наук, професори Анатолій Володимирович Вихрущ та Іван Васильович Зайченко, провідною установою – кафедра педагогіки Тернопільського національного університету імені Володимира Гнатюка.

З першого березня 2002 р. призначена на посаду професора кафедри педагогіки Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, а з вересня 2005 р. – завідувача цієї ж кафедри. Атегстат професора кафедри педагогіки виданий 17 квітня 2003 р.

Науково-дослідницька робота знайшла своє висвітлення майже у 200 публікаціях, виданих українською, російською, польською та англійською мовами. Серед них – 8 монографій, 3 посібники з грифом МОН України, 19 – з грифом університету, 15 збірників наукових праць, виданих за редакцією, виданих в Україні та за її межами. За плідну наукову працю М. Чепіль відповідно до розпорядження голови Львівської обласної державної адміністрації від 30 січня 2007 року за № 51 призначено обласну іменну премію для відомих учених і знаних фахівців наукових установ АН України та вищих навчальних закладів. Нагороджена Грамотою Львівської обласної державної адміністрації за плідну наукову працю, особистий внесок у підготовку кваліфікованих спеціалістів для педагогічної галузі України (2010 р.), розвиток вітчизняної науки і освіти (2011 р.).

Професор М. Чепіль є керівником тем наукових досліджень викладачів та аспірантів кафедри педагогіки: «Чинники виховання» (2002 – 2004 рр.), «Зміст навчання і виховання в умовах реформування освіти України» (2005 – 2007 рр.), «Українська освіта у контексті трансформаційних суспільних процесів» (2008 – 2012 рр.).

Чималі зусилля професор М. Чепіль скерувала на організації і підготовку фахівців зі спеціальності «Дошкільне виховання». Проходження ліцензування та акредитації даної спеціальності стало підставою для перейменування кафедри педагогіки на кафедру загальної педагогіки та дошкільної освіти (наказ ректора ДДПУ імені Івана Франка № 485 від 8 грудня

2008 р.), яка з 2007 р. стала структурним підрозділом соціально-гуманітарного факультету. У 2009 р. здійснено набір на ОКР «спеціаліст» та «магістр».

Професор М.Чепіль керує науково-дослідницькою роботою студентів і магістрів з педагогіки. Теми дипломних і магістерських робіт знайшли продовження при написанні кандидатських дисертацій. Під її науковим керівництвом захищено 14 дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук зі спеціальності 13.00.01 – загальна педагогіка та історія педагогіки. Окрім цього, ще 4 теми докторських і 5 тем кандидатських дисертацій у процесі виконання.

М. Чепіль є засновником наукової школи «Історія, теорія і практика української освіти і виховання». Наукові здобутки опубліковані у 15 монографіях, 4 підручниках, 69 посібниках, 294 статтях, у т. ч. за рубежом – 56, у виступах на наукових конференціях. Всього 872 публікації!

Аспіранти Марії Миронівни сьогодні є викладачами вищих навчальних закладів Західної України – Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, Ужгородського та Прикарпатського національних університетів, Мукачівського державного університету, Самбірського технікуму економіки та інформатики, шкіл Львівщини і Закарпаття.

З 2004 року є членом спеціалізованих учених рад Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка, Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, Наукової ради Інституту педагогіки Університету імені Марії Кюрі-Склодовської у Любліні (Польща) та нашого університету.

Завдяки високому професіоналізму Марії Миронівна налагодила наукові контакти з Жешувським університетом, Вищою школою економіки та інновації (м. Люблін), Академією спеціальної педагогіки ім. М.Гжегожевської (м. Варшава), Університетом в Бялостоку. Її науково-дослідницька діяльність з 2004 р. пов'язана з кафедрою історії виховання і порівняльної педагогіки Університету імені Марії Кюрі-Склодовської у м. Люблін. Ця співпраця супроводжується певними результатами у формі проектів і публікації: участь у реалізації міжнародного проекту наукових досліджень кафедри «Біографічний словник педагогів Польщі і України», «Марія Монтессорі – педагог століття», у роботі редакційної колегії педагогічного щорічника «Lubelski Rocznik Pedagogiczny», у засіданнях наукових семінарів і науковій раді Інституту педагогіки, у підготовці і виданні збірників наукових праць.

Шановна, Маріє Миронівно, викладачі кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти, колеги по педагогічній праці щиро вітають Вас з ювілеєм, радіють і захоплюються вашими високими успіхами. Зичимо всіх земних благ, добра та благополуччя у особистому житті й подальшого поступу на благо розвитку великої науки Педагогіка.

Н. Дудник,
доцент кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти,
за дорученням колективу соціально-гуманітарного факультету

ЮВІЛЯРЦІ – НАЙКРАЩІ СЛОВА!

У ці прекрасні вересневі дні святкує ювілей наша колега, методист заочного відділу педагогічного факультету

Ірина Федорівна Бұра.

*Завітала в гості осінь,
А душа ще ж молода!
Повернутись літо просить,
Прагне сонця і тепла.*

Від усієї душі, щиросердечно вітаємо Вас, вельмишановна Ірино Федорівно, з цим чудовим святом, що разом із золотим осінню завітало до Вашої оселі. Зичимо міцного здоров'я, жіночого щастя, злагоди й миру в сім'ї, довгих, щедрих літ життя і праці на рідній землі.

Знаємо Ірину Федорівну як сумлінну, чесну працівницю, яка вже чимало літ працює на посаді методиста заочного відділу нашого факультету. Трудиться наполегливо, самовіддано; в її роботі – завжди лад, а у взаєминах зі студентами – доброзичливість і щира підтримка кожного з них.

Наша ювілярка – вдячна донька, любляча дружина, чудова матір двох доньок, турботлива бабуса. Вміло поєднує робо-

ту з клопотами про сім'ю. Коли розповідає про найдорожчі серцю людей – очі випромінюють особливе тепло. Доньки люблять свою ласкаву матусю (старша – Ірина – працює викладачем на факультеті романо-германської філології), онучата (діти молодшої доні Люби) обдаровують дорого бабусю безмежною втіхою.

Ірина Федорівна – колишня випускниця філологічного факультету нашого університету (тоді – інституту). Працювала вчителем української мови і літератури. Закохана в рідне слово, українську пісню. Душа у нашої колеги – тонка, лірична. Мовлення – барвисте, поетичне. Для кожного знайде вона хвилинку, скаже добре слово, а як треба – дасть слухну пораду.

Тож дорога ювілярко!
*Нехай ця осінь, що прийшла,
Вас тишить сонячними днями.
Хай, світла сповнена душа,
Повік цвісти не перестане!*

З повагою і найкращими побажаннями – колектив педагогічного факультету

ТУТ ЗБЕРІГАЮТЬ ПАМ'ЯТЬ ПОКОЛІНЬ

*На світі є три головні цінності:
Хліб-щоб бути здоровим і сильним;
Жінка-щоб не уврвалась нитка життя;
Й книга-щоб не обривався зв'язок поколінь*
Народна мудрість

Бібліотека... Це не просто книгозбірниця, а храм знань та удосконалення.

Бібліотека на сьогодні чи не єдиний суспільний інститут, що залучає людину до знань, до надбань світової культури людства. Ще в давні часи фараони й царі шанували бібліотеки, пишались ними, піклувалися про них. А також називали їх храмом мудрості, ліками для душі. Саме з появою грамоти і книгодруку людство вперше отримало реальний шанс на інформаційне безсмертя.

Наша бібліотека – це центр просвіти і справжнє джерело знань. Вона є фундаментом інтелектуального розвитку читача, забезпечує вільний доступ студентів та викладачів до інформаційних ресурсів. Головне призначення нашої книгозбірні – озброювати читачів невичерпним багатством інформації.

XXI століття, визнавши один із своїх головних пріоритетів вільний доступ до інформації, об'єктивно відзначило професію бібліотекаря як одну з найнеобхідніших, актуальних.

Наша професія – це праця розуму і серця, спрямована на задоволення інформаційних потреб і запитів тих, хто вчить, і тих хто навчається. Ми, як і вчителі, навчаємо перетворювати читання на життєво значущу для людини діяльність, а здобуту інформацію – на знання й працю на благо суспільства.

Для кожної освіченої людини бібліотекар це, насамперед, творча особистість, яка безкорисливо, щедро, з повною віддачею служить читачеві.

Сьогодні наше суспільство переосмислює роль і місце бібліотек, які воно створи-

ло і утримує. В свою чергу і ми, бібліотечні працівники переосмислюємо свої завдання і шляхи служіння новому суспільству.

Із входженням в наше життя Інтернету більшість його прихильників думають, що у бібліотек нема майбутнього. Але чи може молода людина, не читаючи книг, вважати себе культурною, чи не загрожує такій людині в майбутньому бездуховність? Телевізор, Інтернет світять-убиває в наших душах Господне світло, Божу правду і любов. Вицент нищить усі духовні якості людини. Ми не читаємо мудрих книг життя: про рослиний світ, світ птахів, комах, які наповнювали б нашу душу теплом, ласкою, любов'ю, світлом, щоб хотілося жити і творити добро.

Пам'ятаю ті часи, коли читальні зали були переповнені шанувальниками книги, мови і слова. А на сьогоднішній день, на жаль, більшість студентів не дуже часто звертаються до книги. А ті, які користуються багатствами бібліотеки, то лише з метою підготовки до семінарських занять. Дуже рідко очі відвідувачів бібліотеки зупиняються на цікавих книжкових оглядах, виставках, які постійно добираються працівниками закладу. Це і огляди нової літератури, і численні тематичні виставки.

З часів заснування і донині, головним пріоритетом у нашій бібліотеці був і залишається читач. А задоволення його інтересів – це престиж для її працівників.

Усі досягнення бібліотеки – це заслуга її працюючого колективу під керівництвом директора М.Дмитрів. Завдяки її неординарним підходам, послідовності у здійсненні задуманого, надзвичайній відданості справі бібліотека зростала, змінювала своє обличчя.

Тож пам'ятайте, що важливо не просто йти в ногу з часом, не губитися в сучасному світі нових технологій і суспільних викликів, а й берегти історію царства книг і не цуратися їх.

С. Кравцова,
заступник директора бібліотеки ДДПУ імені Івана Франка

Інтерв'ю

Напередодні Дня працівника освіти розмовляємо з начальником Дрогобицького відділу освіти **Петром Ярославовичем СУШКОМ**

Петре Ярославовичу! Ви – випускник 1985 року фізико-математичного факультету Дрогобицького педінституту і напередодні професійного свята хотілося б почути, хто з викладачів нашого університету справив на Вас найбільше враження?

Викладачів було багато, але найтепліші спогади залишилися про нашого куратора, ветерана війни, кавалера ордена «Червоної зірки» – Богдана Михайловича Зазуляка. Він завжди намагався бути у курсі всіх подій у групі, прагнув завжди допомогти, порадити.

Хтось із мудреців сказав, що є вчителі, яких можна слухати, є й такі яких – ні. І це справжнє мистецтво, якого треба вчитися, яке треба плекати у собі як щось надзвичайно тонке і коштовне. А ще потрібно мати для цього вроджені якості людяності, щирості і мудрості. Саме до цієї славної когорти викладачів, яких не можна не слухати, і належав Богдан Михайлович. Його невичерпні знання, толерантність, широка ерудиція і вміння аргументовано вести лекцію завжди вабало нас – студентів, викликало захоплення і пошану.

Мені, у минулому студенту фізико-математичного факультету, пощастило стати його учнем. Справді, сприймаю, як подарунок долі, унікальну можливість слухати його лекції, вчитися у високопрофесійного майстра своєї справи, яким, безумовно, був Богдан Михайлович Зозуляк. Його особистісна енергетика, педагогічний хист, доброзичливість, широка ерудиція, неабиякий інтелект справили незабутнє враження.

Пригадайте, випадок із Вашого студентського життя, який Вам найбільше запам'ятався?

Пригадую, як на третьому курсі я отримав п'ятірку з філософії у Валерія Скотного. Було це так.

З погляду філософії, фізична точка має масу, але немає розміру. У математиці вона – немає ні маси, ні розміру. Валерій Григорович поставив логічне запитання: «Що повинно бути наступним?». Через хвилину мовчання, він сказав ставло 5 балів, через 2 хвилини повторив – «5» за іспит. Група зашуміла і тоді я враховуючи, що меншою абстракцією може бути молекула чи атом,

зробив такий висновок: це – матерія. Валерій Григорович сказав, що я мислив правильно, тому на іспит я можу прийти тільки із заліковою книжкою. І дійсно у день здачі з філософії, Валерій Григорович поставив мені «відмінно» оскільки мені потрібно було їхати у будівельний загін, я склав ще іспит із фізики у Вірослава Степановича Блашківа і також на «відмінно». Два «відмінно» у заліковій книжці – однією датою. Інший випадок. Отримавши диплом із відзнакою і рекомендацію у аспірантуру, я вирушив до Києва.

Коли я зайшов до професора Бевза і показав свій диплом – він усміхнувся і показав роботу одного із кандидатів (азіатських республік), який щойно вийшов із кабінету. У «кандидатській» праці було 2 – 3 помилки у кожному реченні, через що я усміхнувся, а професор відповів: «Ми приймаємо в аспірантуру тільки за цільовим направленням, а у вас – рекомендація». Цей чоловік «більше всіх хлопка собирал и его дома берут на работу!».

Яка подія є найбільш важливою у Вашій професійній діяльності?

Ваші побажання науково-педагогічному колективу університету.

Важлива подія у моєму професійному житті, це те, що у 26 років я став директором Щирецької основної школи Пустомитівського району, яка за короткий час стала середньою і однією з найкращих. Згодом я повернувся у свої круги – Дрогобицьк.

І вже у 2003 р. я став заступником завідувача Дрогобицького відділу освіти.

Мое і життя моїх рідних тісно пов'язане з Дрогобицьким державним педагогічним університетом ім. І.Франка. Моя донечка навчалася у Дрогобицькому педагогічному ліцеї, а згодом закінчила романо-германську філологію, дружина – також випускниця педагогічного факультету Франкового університету.

Тож напередодні – Дня працівника освіти я щиро хочу привітати професорсько-викладацький колектив Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І.Франка із їхнім професійним святом.

Бажаю міцного здоров'я, благополуччя, особистого щастя! Нехай здійсниться Ваші творчі задуми, хай завжди тишаєть Вас вихованці, а Ваша щедра душа відгукується на добро і людяність. Нових успіхів Вам і Вашим учням! Творене Вами добро нехай повертається сторицею!

Вела розмову Л.Равриш

Добрый мастер у работі і радник у житті, Ви розрадите в скорботі, не забудете в біді!

Восени ми відзначаємо – День працівника освіти. Кожен із нас згадує свого Вчителя – того, котрий долучив до книги, запалив іскорку знань, був другом і радником, якому ми зобов'язані своїми життєвими і професійними перемогами.

З цим чудовим святом хочемо привітати кандидата наук з фізичного виховання та спорту, доцента, завідувача кафедри фізичного виховання, Олега Васильовича Слімаковського. Олег Васильович користується беззаперечним авторитетом се-

ред викладачів і студентів. Він – здібний фахівець, вміє ставити мету та досягати її послідовними та логічними діями, справжній і надійний друг, завжди готовий прийти на допомогу, підтримати добрим словом і порадою, як у педагогічній роботі, так і у звичайних життєвих турботах.

Уже 25 років Олег Васильович сумлінно і самовіддано працює в університеті і 15 років – завідувач кафедри фізичного виховання.

Бажаємо Вам здійснення найзаповітніших мрій, щоб у Вашій родині завжди панували тепло, радість та затишок. Нехай Вам завжди усміхається доля і завжди супроводжує віра, надія і любов!

З повагою колектив факультету фіз. виховання

Жінка, закохана у професію

За вікнами осінь розсипає золотим дощем обережні листя. Достигли грона багряної калини. Саме в цю чарівливу пору краси і зрілості приходить й наше професійне свято – свято інженерів людських душ. Заслуженими у цей день будуть квіти і вітання, щирі слова і теплі усмішки, не підірване захоплення в очах вихованців. Отримав свої привітання і Ганна Остапівна Іваночко.

Вона, на думку студентів, один із кращих викладачів філологічного факультету. Знання Ганна Остапівна дає послідовно, виважено і, головне, доступно для кожного. Разом зі студентами вона бере участь у різних мистецьких вечорах, що дає змогу пізнати не лише рідну, але й польську мову і культуру.

Особливо імпронує її толерантне ставлення до колег, до студентів. Добра, людяна жінка, яка випромінює тепло. Ми жодного разу не бачили її роздратованою чи засмученою. Вона завжди усміхнена й готова прийти на допомогу.

Після закінчення ДДПУ ім. І.Франка Ганна Остапівна два роки викладала у Рівненському інституті словознавства Київського славистичного університету. Дванадцятий рік поспіль працює на кафедрі слов'янських мов. Виконує обов'язки заступника декана з науково-дослідної роботи, є вченим секретарем ради факультету.

Г. Іваночко постійно вдосконалює свої знання. У 2009 році здобувала післядипломну освіту при Сілезійському університеті у Катовіцах.

Спільна наполеглива праця викладачів-полоністів факультету В.Меньок, Г.Іваночко, Р.Манько та Г. Грабинської не забарилася з успіхами і вагомими досягненнями: студентка М. Гуцало – І місце у Всеукраїнському конкурсі імені Тараса Шевченка у Львові, Т. Романська – І місце у Міжнародному поетичному конкурсі у Варшаві, А. Бистрова – II місце у конкурсі з орфографії в Івано-Франківську.

У цей прекрасний день колеги бажують Вам, Ганно Остапівно, міцного здоров'я, адже це найбільша цінність, найбільше багатство! Бажують бути й надалі такою цілеспрямованою, як Ви є, оскільки цілеспрямованого доля веде, а бездіяльного тягне. Ми схилиємося перед Вашою жіночою чуйністю і людською благородністю. Ви ніколи не боялися життя, тому й воно дарувало Вам дорогі перлини щастя, радості й натхнення! Нехай доля буде щирою до Вас!

Колектив філологічного факультету

Володимир КЕМІНЬ

декан факультету романо-германської філології, доктор педагогічних наук, професор

Місце народження

Долина нарцисів (3 км від рідного дому). Але це не вплинуло на мій характер (на нарцисизм не страждаю).

Освіта

Ніколи не перестаю вчитися, адже у світі стільки всього цікавого! Я вчуся від своїх докторантів, аспірантів, студентів, колег. Можливо, вони навчаться чогось і від мене... Побачимо.

Кар'єра

На мою думку, основою будь-якої кар'єри є такі компоненти, як професійні та особисті якості. І якщо ви володієте обома, то зробите добру кар'єру. На сьогодні моя кар'єра не відіграє особливого значення. Для мене важливіший кар'єрний розвиток молодих викладачів нашого університету.

Життєве кредо

«Якщо ти вмієш щось робити, передай ці знання іншим.» Я маю на увазі професійну діяльність передусім. Мої колишні докторанти, для прикладу, вже стали професорами та доцентами. Отже, я навчив їх чогось, чи не так?

Я би міг описати себе, як великого мрійника.

Бути деканом ... не дуже круто. Якщо б я мав шанс щось помінати у своєму житті, ... я б не поміняв нічого.

Найкумедніший випадок у моєму житті... поїздка за кордон із українським паспортом.

Побажання студентам

Як би старанно ви не вчилися, всього осягнути неможливо, природа дасть про себе чути, особливо навесні. Тож давайте жити у гармонії з природою!

Питання, на яке я б хотів відповісти:

«Як довго Ви збираєтесь залишатись на посаді декана факультету?»

Як правило, декана обирають на три роки і кожного разу це інша людина. Власне кажучи, я не проти цього, оскільки, будучи довго на адміністративній посаді не можна повністю присвятити себе науково-освітній діяльності.

Престиж декана залежить від престижу факультету, і навпаки. Сьогодні факультет романо-германської філології найбільший у нашому університеті. За якістю навчання наші студенти завжди лідери. Наші випускники працюють по всій Україні та за кордоном. У нашому університеті працює багато викладачів з науковим ступенем. Майже всі наші спеціалісти акредитовані за найвищим четвертим рівнем. Усі наведені факти є свідченням досягнень, якими наш факультет може гордитися. Тому, якщо знайдеться людина, яка зможе не лише зберегти це все, але й примножити, я буду готовий поступитися їй місцем декана, якщо ви цього забажаєте.

Редакція газети "English teacher"

ТАЛАНОВИТИЙ ВЧЕНИЙ І ВМІЛИЙ КЕРІВНИК

Чистосердечна інтелігентність, ширість і доброзичливість, простота і людяність, стриманість і відвертість та водночас вимогливість до колег – усе це сказано про завідувача кафедри машинознавства та матеріалознавства **Ігоря Степановича Вірту**. Стиль керівництва, вироблений Ігорем Степановичем, цінний тим, що здатний концентрувати роботу колективу кафедри навколо спільних ідей, не розмінюючись на чвари та взаємну недовіру. Завідувач кафедри має той рідкісний талант вміння спілкування з колективом на шляхетній гуманній основі, жити його турботами та проблемами, створюючи навколо себе атмосферу гідності, порядності, доброзичливості і злагоди.

Ігор Степанович – неординарна особистість, яка поєднує в собі водночас високоповажну особу і просто хорошого друга, дотепного члена колективу, який може проявити і характер. Але це не норма, а спровоковані певними обставинами, невластиві його натурі прояви. В особі Ігоря Степановича кожен з нас бачить справжнього лідера, розсудливого у прийнятті рішень, який поза конкуренцією. Ці риси, притаманні Ігорю Степановичу, повною мірою свідчать про справжній дар від Всевишнього, тому колеги відчувають постійну потребу в спілкуванні з Ігорем Степановичем, шанують його і стараються оберігати, жартома наказуючи знаходити час і на відпочинок.

Професіоналізм, багаторічна послідовна та наполеглива праця Ігоря Степановича Вірта забезпечили йому незаперечний авторитет серед колег. Проте, ні високі звання, ні численні наукові праці не змінили його шляхетності, поєднаної з про-

фесійною вимогливістю, тому і викликають велику повагу до вченого і педагога, який втілює в собі найкращі людські риси.

Обраний Ігорем Степановичем напрям наукових досліджень – одна з актуальних проблем сучасності не лише у вітчизняній, а й світовій науці. Поринаючи у глибини науки, він особистим прикладом, порадами спонукає до наукового зростання й інших членів кафедри, факультету, стимулює студентів до наукової діяльності. Про науковий авторитет Ігоря Степановича свідчить організована та успішно проведена Всеукраїнська науково-технічна конференція з проблеми лазерних технологій. Його наукові зв'язки та професійні інтереси сьогодні віддзеркалюють широкий діапазон наукових зацікавлень, а також географію наукових контактів. При цьому Ігор Степанович ніколи не афішує свої досягнення в науці, а навпаки, ніякові, коли відзначають його здобутки та щиро просять уникати гучних похвал.

9 вересня Ігорю Степановичу Вірту виповнилося 55 років. З нагоди ювілею та Дня працівника освіти колектив інженерно-педагогічного факультету бажає Ігорю Степановичу міцного здоров'я та життєвих сил! Нехай доля шле добро, щастя і достаток, а віра, надія та любов будуть вірними супутниками на життєвому шляху. Нехай тепло та затишок родинної оселі надійно захищає від негараздів, а в майбутньому чекає ще багато наповнених корисними справами і земними радіощами років. Живіть довго, в щасті, благополуччя та при добром здоров'ї!

Колектив інженерно-педагогічного факультету

ЕКОЛОГ ЗА ПОКЛИКОМ ДУШІ І СЕРЦЯ

«Життя – це постійна боротьба. Не живи минулим і не втрачай голови у вирі подій»

Роберт Грін

Саме такого життєвого принципу дотримується Віктор Миколайович Сеньків – доцент кафедри екології біологічного факультету нашого рідного університету. Як він сам зізнається не мріяв бути викладачем. У шкільні роки мріяв стати інженером-хіміком. Щасливий той, кому Бог подарував справжнього вчителя – педагога з великої літери. Без сумніву, кожен з нас зустрічає багато вчителів. Одні з них проходять, немов стороною. Однак є такі вчителі, які входять не лише в наше життя, а й у серце і там залишаються навіки. Любов до точних наук Віктору Миколайовичу прищепила вчителька хімії та мати – вчителька математики.

Саме тому і обрав хіміко-технологічний факультет університету «Львівська політехніка». Під час навчання вибрав спеціальність інженера-еколога, бо усвідомив важливість охорони довкілля.

Після захисту дисертації прийшов працювати на кафедру екології. Займається розробкою методики рекультивації деградованих внаслідок промислової діяльності земель в складі наукової групи нашої кафедри. Результатом роботи групи є розробле-

ні рекомендації з рекультивції відвалів видобутку озокериту у м. Бориславі.

Робота доцента кафедри пов'язана не тільки з наукою, але й з викладанням. Своє знання, вміння старіється прищепити студентам. На думку Віктора Миколайовича, еколог – це не спеціаліст, який пасивно фіксує негативні зміни у природі, у суспільстві, не займається демагогією, а людина, яка здатна професійно вирішувати проблеми довкілля, бути всебічно підготовленою. Це визначає стратегію викладання екологічних дисциплін, прагнення виховати у студента такі якості як професіоналізм і свідому громадянську позицію. Основне не передати суму знань, а навчити студента мислити.

Від себе додаю, що Віктор Миколайович цікавиться в житті не тільки проблемами екології, але й музикою, історією, психологією управління та займається японським бойовим мистецтвом – айкідо. Цей вид єдиноборств придатний не тільки для підтримки фізичної форми і самозахисту, але і формує певний стиль взаємодії з оточенням, гармонізує їх.

Ось такі багатогранні особистості працюють на біологічному факультеті, які є фахівцями у своїй галузі і разом з тим цінними людьми.

Т. Скорбага, доцент кафедри екології, заст. декана біологічного ф-ту з вих. роботи

Ми їх пам'ятаємо

БОРЕЦЬКИЙ Мирон Іванович	25.09.1941-06.02. 2006
ГАВРИЩАК Ольга Василівна	16.09.1928 - 03.01. 2006
ГАЛЬ Михайло Михайлович	18.09.1937 - 01.10. 1999
ГОЛЬБЕРГ Марк Якович	12.09.1922 - 17.02. 2007
ДОКУЧАЄВА Людмила Олександрівна	17.09.1932 - 24.01. 2011
КУЗИК Данило Миколайович	24.09.1938 - 2008
КУРДИДИК Стефанія Василівна	02.09.1932 - 05.05. 2010
СКРИПНИК Костянтин Іванович	21.09.1918-07.08.2011
СОБКО Василь Степанович	30.09. 1936 - 2007
ФЕДОТОВА Антоніна Федорівна	17.09.1926 - 24.09. 2000
ЧОБИЧ Ярослав Михайлович	10.09.1934 -1988
ШАПОВАЛОВСЬКИЙ Володимир Іванович	03.09.1941 - 26.04. 2007
ЮСЬКІВ Михайло	29.09.1968 - 18.03. 2007

Просвіті й освітянській ниві бракуватиме його

Уранці 3 серпня на 83 році упокоївся в Бозі невтомний сяч доброго, мудрого, вічного Микола Герета – старший викладач Дрогобицького педуніверситету, якого ми залюбки величали Миколою Золотоустим за його неперевершене ораторське мистецтво, особливо при складанні вітальних побажань.

До останніх днів свого земного життя переймався долею України, нашої мови, літератури й культури, проблемами освіти, науки й просвіти, працюючи зокрема над статтею про Маркіяна Шашкевича – будителя галицького люду.

На кафедрі англійської філології Дрогобицького педінституту Микола Іванович опинився 1963 року вже з солідним досвідом директора школи після закінчення вищих дворічних курсів підготовки висококваліфікованих спеціалістів для вишів при Львівському державному університеті, який закінчив ще 1956 року.

Суворим вимогливостю до себе й прискіпливим ставленням до своєї наукової праці завадило йому захистити дисертацію, хоча й були вже опубліковані в солідному журналі «Мовознавство» його статті «Інтернаціональна морфема збірних іменників», «Формант -і (ана) як інтернаціональний словотвірний суфікс збірних назв» і «Особливості словотвірної основи суфіксальних збірних іменників».

Бабила ж його музика українського слова, народної пісні. Звідси й активна участь у чоловічому хорі «Бескид» Дрогобицького педінституту. Це засвідчує чимало його статей, зокрема в «Галицькій зорі», як про сам хор: «Під омофором Лисенкової музики»; «Співає «Бескид»: чоловіча хорова капела педінституту»; «Ой нема, як то в «Бескиді» співанку співати», так і про керівника хору – композитора і збирача фольклору Степана Стельмащука: «Щоб лунала пісня»; «З ласки Божої – талант яскравий і багатогранний чи й автор: «Різдвяна елегія Богдана Лепкого»; «Журавлі» – пісня туди Богдана Лепкого за рідним краєм», а також улюблені пісні Івана Франка: «Славен у піснях» й на святі «Слова» у Дрогобицькому педінституті: «Відлуння боянських струн» чи приїзді до Дрогобича народного чоловічого хору «Орфей» Національного університету «Львівська політехніка»: «Тобі, Господи, наш спів».

Отож на ниві освіти й просвіти бракуватиме такого унікального, неперевершеного сяча доброго, мудрого, вічного. Усе ж житиме він вічно у вдячних серцях колег і цілої когорти своїх учнів, студентів, бакалаврів, спеціалістів, магістрів, вчителів і викладачів англійської мови. Перлини його думок, сповнені духовним і культурним багатством, золоті Слова естетичних захоплень всиялятимуть у нас, як і в його родину, віру в силу і невмирущість Українського Слова.

У великій скорботі випускники університету 1977 р., 2004 р. та 2008 р.

О. Медвідь, доцент кафедри германських мов і перекладознавства Дрогобицького педагогічного університету ім. І. Франка

Вересневі іменинники, які відзначають своє день народження на заслуженому відпочинку. Щиро вітаємо їх і бажаємо міцного здоров'я, довгих років життя і здійснення усіх бажань!

ДУТКО Лідія Петрівна	09.09.1928
ВОЛОШИН Микола Іванович	11.09.1935
КУЗИК Ганна Степанівна	13.09. 1936
ЯРКА Марія Петрівна	14.09. 1930
МУЛЯР Роман Володимирович	14.09. 1933
ЛЯЛЮК Тетяна Омелянівна	27.09.1930
ГРИГОРОВИЧ Галина Андріївна	30.09.1939
ЖОМНІР Марія Миколаївна	30.09.1935

Підготувала матеріал Л.Гаврищак, доцент кафедри практичної психології

Студентське літо

Студентське життя – найкраща пора у житті кожного студента. Весь навчальний рік студенти активно навчаються, приймають участь у культурно-масовій роботі, складають іспити. І протягом цього часу, студентів та їх права захищає профком студентів, надаючи їм матеріальну допомогу та консультації.

У літній період профком – також зі студентами. Адже для молоді пропонується оздоровлення на узбережжі Чорного моря, студенти можуть себе випробувати в якості педагога, а саме попрацювати у літніх таборах- відпочинку. Крім цього, студентам пропонується прийняти участь у міжнародній програмі обміну студентів Work & Travel, де студенти мають можливість працювати в Америці, заробити кошти, вдосконалити знання іноземної мови, знайти нових друзів та із задоволенням провести свій вільний час. Цього року 23 наші студенти, пройшовши відбір, виїхали у США – працювати, а ми з радістю та цікавістю чекаємо на їх повернення.

Приємним є те, що з кожним роком збільшується кількість підписаних договорів про співпрацю профкому студентів із оздоровчими таборами та базами відпочинку. Цього літа 90 студентів працювали вихователями у таборах та базах відпочинку: "Артек", "Карпати", "Веселка", "Світанок", "Дружба", "Політехнік-2", "Рибаківка" і "Морське".

А хто бажав зміцнити своє здоров'я, активно відпочити у колі друзів, той мав можливість поїхати на базу відпочинку "Лісотехнік" (сміт. Рибаківка), яка знаходиться на узбережжі Чорного моря. Цією пропозицією скористалися 70 студентів.

3 вересня 2011 року відновив свою роботу університетський спортивно-оздоровчий табір "Смерічка" (урочище Пом'ярки, 1,5 км. від м. Трускавця).

Літо 2011 року закінчилося, але профком студентів уже проводить роботу щодо організації оздоровлення і працевлаштування студентської молоді у літній період 2012 року.

М.Костів,

студентка філологічного факультету

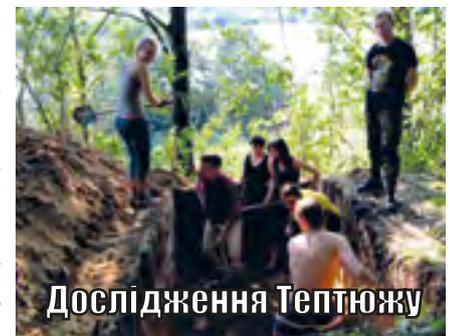
Особливістю торішньої та нинішньої археологічних експедицій є те, що розкопки повністю організовані педуніверситетом.

В експедиції також взяли участь керівники груп: Василь Менько, викладач кафедри давньої історії України та спеціальних дисциплін; Юрій Стецик, кандидат історичних наук, доцент; Тарас Гриневич, кандидат історичних наук; Богдан Лазорак, старший науковий працівник НДЛАК. Постійним науковим консультантом експедиції на Тептюжі є відомий фахівець, кандидат історичних наук та старший науковий працівник Інституту українознавства імені Крип'якевича Юрій Лукомський.

Цього року відкрито чотири розвідкових шурфи та продовжено роботи на основному розкопі давньоруського городища. Відкрито продовження досліджуваних торік конструкцій, що за припущенням фахівців є основою стародавнього валу.

Визначено хронологічні межі городища (X-XIII сторіччя), а також основи конструкції валу. За робочою версією, городище мало дві фази існування, що підтверджується двома шарами насипки валу. Під час розкопок знайдено фрагменти середньовічної кераміки, обгорілі глиняні обмазки будівель, а також кремневі знаряддя.

В. Менько,
викладач кафедри давньої історії України та спеціальних дисциплін

Дослідження Тептюжу

«ФРАНКІВЕЦЬ»

Часопис Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

Реєстраційне свідоцтво ЛВ 658 від 30.07.2004 р.

ВИДАВЕЦЬ

Вчена рада Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

Редактор: *Лілія Равриш*
 Фотокореспондент: *Євген Григорович*
 Дизайн та верстка: *Сергій Стрельцов*

Редакція залишає за собою право скорочувати дописи. Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.

Адреса редакції:
 м. Дрогобич, вул. І. Франка, 24, 2-й поверх, кім. 29,
 тел. 45-00-73